

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

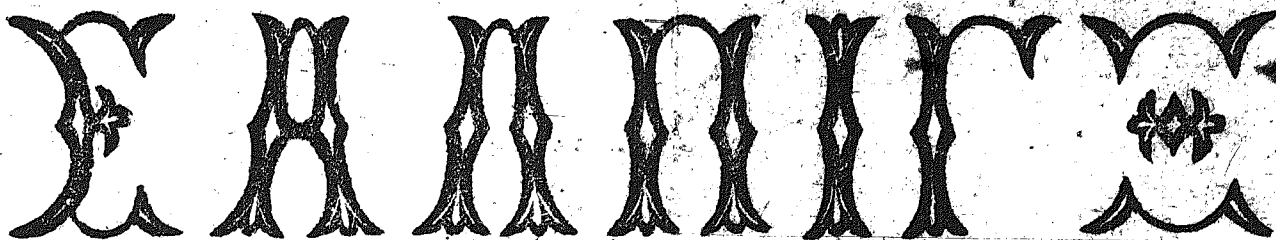
'Εν τῇ πόλει τῇ

Κύπρου . . . Σελ. 8

'Εν τοῖς χωρίοις » 6

'Εν δὲ τῷ ἑξω-

τερικῷ . . . 10

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα Εἰδο-
ποιήσεις καὶ διατριβὴ
καὶ ἀποκοπὴν. Ἀρθρὰ
συμφωνοῦντα πρὸς προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατὰ
χωρίζονται δωρεάν.

ΔΟΚΙΜΗΣΕΙΣ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ο κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρμακείου τοῦ ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀργυρίδου ἐν καὶ ὁ ἴδιος κατοικεῖ πρὸς εὐκολίαν τῶν καὶ ἐν καιρῷ πυκνὸς λαμβανόντων ἀνάγκη· εὐτρεπίσας δὲ καὶ πλουτίσας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐφωδίασθη ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ οἴσκου (μορουνελάδου) προσφάτου, ἐξ αὐτῆς τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς τοῦ), ὅπερ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἠνωμένον μετὰ Ἰωδίου καὶ σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς λίαν συμφικαταβατικά.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ ὀνοματὸς μου συμπίπτει νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου H. V. Braggiotti καὶ ὡς ἐκ τούτου συμβαίνουν λάθη περὶ τὴν ἀληθογραφίαν ἐμοῦ τε καὶ ἐκείνου, δηλοποιῶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐγὼ θὰ ὑπογράψω H. G. V. Braggiotti καὶ παρακαλῶ αἱ πρὸς με ἐπιστολαὶ κλπ. νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τὸ ὄνομα.

Λεμησῶτῃ 29 Νοεμβρ. 1888.

HERCULE G. V. BRAGGIOTTI.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρωδάτον καὶ λίαν καλῆς ποιότητος, εὐρίσκειται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γ. Ἀναστασιάδου ἀντικρὺ τοῦ σιδηρουργείου τοῦ κ. Θεοδοσίου. Ὅσοι ἀπαξ μεταχειρισθῶσι τὸ σαποῦνιον τοῦτο ἀδύνατον πλέον νὰ αγοράσωσιν ἄλλου εἶδους.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμπανέλλῃ, πρὸς ὃν δέον νὰ πληρῶνται αἱ συνδρομαὶ καὶ ν' ἀπευθύνωνται αἱ ἐπιθυμούντες νὰ ἐγγραφῶσι—συνδρομηταί.—Ὅσοι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιολύμων συνδρομητῶν μας δὲν καμβάνουσι τάκτικα τὸ φύλλον, παρακαλοῦνται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς μᾶς.

Ἐ τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου (ἀγορὰ Μπιλιάρδου) πωλοῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις διαφόροις ἐκκλησιαστικοῖς καὶ λοιποῖς

τοῦ σχολείου βιβλίοις καὶ «Φιλολογικαὶ ἐπισκέψεις τῶν ἐν τῷ βίῳ τῶν νεωτέρων Κυπρίων μνημείων τῶν ἀρχαίων» ὑπὸ Γ. Λουκά.

Ἡ σύνταξις τῆς «Σάλπιγγος», εἰσερχομένης ἤδη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1889 εἰς τὸ ἕκτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, καθήκον θεωρεῖ νὰ ἀπονείμῃ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς πάντα συνδρομητὴν τοῦ φύλλου πρὸς πάντα δι' οἰουδήποτε τρόπου ὑποστηρίξαντα αὐτὸ, πρὸς πάντα ὑπὲρ αὐτοῦ συνεργασθέντα, ὡς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπιστάτας καὶ ἀνταποκριτὰς αὐτοῦ, οἵτινες ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ φύλλου πάντοτε ἐνήργησαν. Ἐπὶ τὴν ὑποστήριξιν καὶ ἐκτίμησιν ταύτην τοῦ κοινοῦ πεποιθότες, προβαίνομεν θαρραλέως εἰς τὸ βαρὺ καὶ ἀκαθῶδες δημοσιογραφικὸν ἔργον, τὸν αὐτὸν ἀρχικὸν σκοπὸν ἀκολουθοῦντες, τὴν δι' ὧν ἡμῶν τῶν μικρῶν δυνάμεων ἐξυπηρετήσῃ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῆς φυλάτης πατρίδος πρὸς ἣν αἱ μικραὶ ἡμῶν ὑπηρεσίαι ἐστῶσαν ὡς τὰ δυο λεπτὰ τῆς χήρας.

ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ.

—:«Q»:—

Λαβόντες ἐσχάτως ἀφορμὴν ἐκ τινος δημοσιευομένης ἐν τῇ δ' στήλῃ ἐπιστολῆς καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων, ἃς κατὰ καιροὺς λαμβάνομεν ἐναντίον τινῶν νεαρῶν διδασκάλων τῶν χωρίων, ὧν ἡ ἀντιθησκευτικὴ διαγωγή οὐ μόνον σκανδαλίζει πολλοὺς χωρικοὺς, ἀλλὰ καὶ διεγείρει παρ' αὐτοῖς τὸ μῖσος πρὸς τὰ γράμματα, ἐπανερχόμεθα καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, σπουδαιοτάτου καθ' ἡμᾶς, περὶ τοῦ ὁποῦ καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν.

Νεαροὶ διδάσκαλοι, ἀπόφοιτοι τῶν σχολαρχείων τῆς νήσου, καταλαμβάνουσι διδασκαλικὰς θέσεις εἰς τὰ χωρία καὶ μ' ὀλίγη τὴν καλὴν διάθεσιν ἣν ἔχουσιν πρὸς τὸ νὰ ἐκπληρώσιν ἀνελλιπῶς τὰ καθήκοντά των, ἀ-

πειροὶ αὐτοὶ τῶν τοῦ κόσμου, γίνονται λεληθότως ἴσως καὶ οὐχὶ ἐν γνώσει, δὲν παραδεχόμεθα τὴν ἀβελτηρίαν—πρόξεναι μεγάλου καὶ ἀθεραπεύτου κακοῦ, ὅπερ, οὔτε ὑπ' αὐτῶν πλέον, οὔτε ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν δύναται νὰ ἐπαναρθῶν, καὶ τοῦ ὁποῦ τὰς κακὰς καὶ ὀλεθρίους συνεπειὰς αἰσθάνεται ἀμέσως ἡ κοινωνία.

Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου γεγονότος ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις διδασκάλων, ἐξ ὧν οὐδεὶς πιστεύομεν ἐπιθυμεῖ τὴν κατάρρευσιν τοῦ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος, τοῦ ὁποῦ τὰ θεμέλια ὀφείλουσι πάσῃ δυνάμει καὶ εἶνε, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, τὸ πρῶτον καθήκον των, νὰ ἐπιτηρώσιν καὶ νὰ στερεοποιῶσι μᾶλλον, ἢ νὰ ἀμελῶσι καὶ καταστρέψωσιν αὐτὰ δι' ἀπροσέκτου διαγωγῆς, ἢ ἀπερισκέπτων λόγων. Τὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα καὶ αἱ θρησκευτικαὶ δοξασίαι καὶ πεποιθήσεις δι' ὧν καὶ μόνων ὁ ἄμοιρος παιδείας χωρικός χαλιναγωγεῖται, συνδέονται πρὸς ἄλληλα τοσοῦτον στενῶς, ὥστε ἀδύνατον ἢ ἐξουδετέρωσις τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ ἑνὸς, τοῦ ἀσημαντοτέρου, νὰ μὴ ἐπιφέρῃ τὴν ἐξασθένησιν καὶ καταστροφὴν ὧν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου. Καὶ τότε τίς δύναται νὰ κρατήσῃ τὰς θηριώδεις ὁρμὰς τοῦ πάντων τῶν θηρίων θηριωδεστάτου ἀπαιδευτοῦ ἀνθρώπου;

Ἐκαστος ἄνθρωπος εἶνε ἐλεύθερος νὰ φρονῇ ὡς φρονεῖ καὶ ὡς ἀνετράφη, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀνοητότερον τοῦ νὰ προσπαθῇ διὰ παντοίων τρόπων καὶ ἐν πάσῃ δεδομένη περιστάσει νὰ ποιῇ κατὰ δόξαν τὰ φρονήματά του πρὸς κοινωνίαν ἐξ ὁλοκλήρου ἀντιθέτως φρονοῦσαν. Ἀπ' ἐναντίας, ἔργον φρονήσεως καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς εἶνε, νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰ ἔθιμα καὶ τὰς δοξασίας τῆς ὅφ'

ἥς περιτοιχοῦται κοινωνίας, ὅταν μάλιστα τὰ ἔθιμα αὐτὰ καὶ αἱ δοξασίαι ἀγροῦσι πάντοτε πρὸς καλὸν καὶ οὐκ ἀκόν τέλος. Ἐὰν τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀναγκαϊότατον ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ ζήτηματι, πόσω μᾶλλον ἀναγκαῖον εἶνε ἐν ζητήμασι θρησκευτικῶν καὶ ἐν κοινωνίαις ὧν ἡ ἠθικὴ ἀνάπτυξις ἐπὶ τούτων καὶ μόνων ἐδράζεται.

Οἱ χωρικοὶ δέχονται τοὺς διδασκάλους ὡς φωστῆρας, ἀφ' ὧν καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των θὰ φωτισθῶσιν. Ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ διδασκάλου ἀναμένει ὁ χωρικός ν' ἀκούσῃ λόγια θεῖα, λόγια ἐποικοδομητικά, ἀναμένει δὲ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα του ἀναπτυσσόμενα ἐν ταῖς ἑαυτοῦ θρησκευτικαῖς πεποιθήσεσι καὶ καλλιεργούντα αὐτάς, οὐχὶ δὲ ἐπαναστατοῦντα κατ' αὐτῶν καὶ ἀντιθέτως ὅλως βαδίζοντα. Ποῖαν λοιπὸν ιδέαν δύναται ἀμέσως ὁ χωρικός νὰ σχηματίσῃ ὅταν ἴδῃ τὸν διδασκάλον ἀψηφούντα ἑστῶ καὶ τὸ μίκριστον τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ ἐθίμων; Ἀπιστος ὁ διδάσκαλός μας—ἀναφωνεῖ—ἀπιστα θὰ καταντήσῃ τὰ τέκνα μας. προτιμότερον νὰ τὰ ἐχωμεν μαζὺ μας εἰς τὰς ἐργασίας μας. Καὶ οὕτως, ἀφ' ἑνὸς μὲν καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων χωρικῶν αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις ψυχραίνονται, ἀφ' ἑτέρου δὲ προτιμῶσι τὴν ἀγραμματοσύνην εἰς τὰ τέκνα των. Εἰς τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ἀποδοτέον τὸ ὅτι πολλοὶ διδάσκαλοι σπανίως διαμένουσιν ἐπὶ 4 ἔτη, κατέχοντες τὴν διδασκαλικὴν θέσιν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ. Γὰρ κόμματα σχηματίζονται πρῶτον ἐνεκα περιφρονησεων θρησκευτικῶν δοξασιῶν, κατόπιν ἐπέρχεται ἡ μὴ ἐγκαιρὸς πληρωμὴ καὶ οὕτω καθεστῆς. Εἰπομεν καὶ ἄλλοτε, παρομοίαν ἀφορμὴν λαβόντες, ὅτι οἱ διδάσκαλοι τῶν χωρίων ἔχουσι πλεότερα καθήκοντα, ἢ

οι τῶν πόλεων, διότι οὗτοι μὲν ἐχρυσὶ νὰ κάμωσι μὲ ἀνεπτυγμένους ὡς ἐπιτοπλεῖστον γονεῖς καὶ συναισθανομένους τὴν ἀξίαν τῶν γραμμάτων, ἐκεῖνοι δὲ μὲ ἀπαιδεύτους καὶ μὲ τοιούτους, ἀφ' ὧν δεῖν νὰ ἀποσπάσῃ τις οὕτως εἰπεῖν διὰ τῆς βίας τὰ τέκνα των διὰ νὰ διδάξῃ αὐτά. Τοῦτου λοιπὸν ἐνεκεν οἱ διδάσκαλοι, πάντες μὲν ἀλλὰ κυρίως οἱ τῶν χωρίων, ὀφείλουσιν ἐκτὸς τῶν τὴν κυρίως διδασκαλίαν ἀφορώντων νὰ τηρῶσιν ἀπαρεγκλίτως καὶ τὰ ἑξῆς :

Α'. Οὐδέποτε πρέπει νὰ φαίνωνται εἴτε διὰ λόγων εἴτε δι' ἔργων περιφρονηταὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐθιμῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν διαταγμάτων, ἐκτὸς μερικῶν τινῶν, ὧν πάλιν ἡ παράδοσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπάρχοντος ἰσχυρῶς δικαιολογημένου λόγου. Ὅσαι δὲ παρείσεφρησαν ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς ἐθιμοῖς ἐπιβλαβεῖς προλήψεις καὶ δαισιδαίμονιαι, αὗται πρέπει νὰ καθαιρῶνται ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ οὐχὶ δι' ἀποτόμου τρόπου.

Β'. Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀναμιγνύωνται οἱ διδάσκαλοι εἰς κομματικὰς ἐριδας καὶ διαμάχας, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιδιώκωσιν ὅλῃς δυνάμεσι τὴν συμφιλίωσιν, ἂν ποτε ἀναφυῶσι τοιαῦται, ἐνσπείροντες τὴν δόμονιαν καὶ ἀγάπην.

Γ'. Οὐδέποτε πρέπει νὰ περιφρονῶσιν ἢ νὰ ἐμπαιζῶσι τοὺς χωρικοὺς, γελῶντες διὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀπλοϊκότητά των, ἀλλὰ μᾶλλον πρέπει νὰ δεικνύωσι σέβας πρὸς αὐτοὺς, ὅπως οὕτω κερδησῶσι τὴν καρδίαν των καὶ βαθμηδὸν δυνήθωσι νὰ διορθώσωσιν αὐτοὺς εἰς ὅσα σφάλματα ὑποπίπτουσιν ὡς ἐκ τῆς ἀμαθείας ἢ ἀπλοϊκότητός των.

Δ'. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἢ Ἑορτὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ περὶ τὴν δέλφιν ἐν τῷ σχολείῳ νὰ προσκαλῶσι τοὺς χωρικοὺς καὶ νὰ ἀναγινώσκωσιν, ἐπεξηγοῦντες εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐκ τινος τῶν ὑπαρχουσῶν σήμερον τοιούτων συντόμων ἐρμηνειῶν, (οἷον τῆς τοῦ Μελεᾶ κ.λ.)

Ε'. Πρέπει νὰ γυμνάζωσι τοὺς μαθητὰς των καὶ εἰς ἐκκλησιαστικὰ ἀναγνώσματα, οἷ-

ον προφητείας, στιχηρά, ἀπόστολον κ.λ., πρῶτον ὅπερ ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἐκτιμᾶται μάλιστα καὶ θεωρεῖται μάλιστα ὡς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς μαθητείας.

Τῶν πέντε τούτων ὑποχρεώσεων ἡ πιστὴ καὶ ἀπαράβατος τέχνη ἐπιβάλλεται παντὶ διδασκάλῳ τῶν χωρίων, πιστεύομεν δ' ὅτι οἱ τούτων καλῶς εἰδότες καὶ καλῶς ἐπιστάμενοι τὴν βαρὺτητα τοῦ ἐπαγγέλματός των θὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων ἡμῶν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀλαζόνας ἐκεῖνους, οἵτινες εὐρίσκουσι νὰ δικαιολογῶσιν ἀντίθετον διαγωγὴν τί πρέπει νὰ γείνη ἵνα μὴ τὸ κακὸν προχωρήσῃ;

Λυπηρὸν τῇ ἀλήθειᾳ ὅτι οὐδεμία σχεδὸν ἐπίδοσις ἐπὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἀγροτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑφίσταται ἐκ μέρους ἡμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπικρατεῖ ψυχρὸς καὶ λίαν ἰσχυρὸς βορρᾶς, μέχρι δὲ τῆς χθὲς ἡ θάλασσα ἦτο λίαν τρικυμιώδης.

Μέχρι τῆς σήμερον ἀγνωστος διατελεῖ ἡ τύχη τῆς αὐτοῦς «Κλεοπάτρας», τοῦ ναυαγῆσαντος πλοίου. Φαίνεται ὅτι ἐνάντιοι ἄνεμοι ἀπεμάχυναν τοῦτο τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου καὶ τὸ ἀπώλεσαν καθ' ὁλοκληρίαν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσπέρας περὶ τὴν 8. μ. μ., μετὰ τὴν Ἀγγλὼν στρατιωτῶν καὶ τινῶν ἡμετέρων διεδραματίσθησαν σκηναὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Λεμησοῦ, αἵτινες μικροῦ δεῖν ἔληξαν εἰς τραγικάς. Ἡ σκηνὴ ἤρξατο ἀπὸ τινος ξενοδοχείου ἐν ὠστρατιώτῃ τις Ἀγγλος μετὰ τινος τῶν ἡμετέρων συνεγευμάτιζον. Ὁ στρατιώτης, φίλος τοῦ Ἑλλήνος, ἐκέρασεν αὐτὸν, αὐτὸς δ' ἐκείνον κ.λ. κατόπιν ὅμως ἐξελθὼν πρῶτος ὁ Ἀγγλος, ἀφῆκε τὸν λογαριασμὸν ὅλον εἰστὸν φίλον τοῦ Ἑλλήνα, πρὸς ἐνδειξὴν βεβαίως τρυφερωτέρας φιλίας. Ὁ Ἕλλην θελχθεὶς βεβαίως ἐκ τῆς τοιαύτης φιλίας ἠναγκάσθη νὰ πληρῶσῃ ὅλον τὸν λογαριασμὸν,

πλὴν συνῆντησε κατόπιν τὸν φίλον τοῦ καὶ τοῦ ἑκάμει τὴν παρτήρησιν. Τοῦτο ἤρθεσε τοσοῦτον τὴν φιλίαν τοῦ στρατιώτου ὥστε συμπαραλαβὼν καὶ ἐτέρους τινὰς, ὁμοίους του, περιέφερετο ἀναζητῶν τὸν φίλον του. Καὶ συνῆντηθησαν καὶ ἐκτυπήθησαν καὶ συρροαὶ πολλῶν στρατιωτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀφ' ἐτέρου ἐγένοντο, καὶ τρεξίματα ἀνά τας ὁδοὺς καὶ γρονθοκοπήματα, καὶ ἀναμίξεις στρατιωτικῆς φρουρᾶς καὶ ἀστυνομικῆς συνάμεως ἐπηκολούθησαν, ὥστε ἡ ἀγορὰ Μυριανθῶν, ἡ πλατεῖα Ἀστυνομίας, ἡ ἀγορὰ κομανδανρίας μέχρι καὶ τοῦ προαυλίου τοῦ τῆς Ἐκκλ. Ἀγίας Νάπας ἐγένοντο ἀνάστατοι. Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι καθ' ὁλοκληρίαν ἦσαν ἀναίμακτοι αἱ συγκρούσεις αὗται, ἀλλὰ δυνάμεθα εὐτυχῶς νὰ εἰπώμεν ὅτι οὐδὲν χάρις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀπευχταῖον ἐγένετο, μὴ ὅλας τὰς ἐξελεύσεις λογγῶν ὡς μετεχειρίσθη ἡ στρατιωτικὴ φρουρὰ πρὸς διάλυσιν καὶ τὰς ἐκζώσεις κολανίων μεθ' ὧν οἱ στρατιῶται ἐμάχοντο.

Προτρέπομεν τοὺς ἡμετέρους ν' ἀποφεύγωσι πάντοτε τὰς τοιαύτας συγκρούσεις, αἵτινες πάντοτε κακὸν καὶ οὐδέποτε καλὸν ἀποτέλεσμα φέρουσι.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὡς προηγήθη, ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τῆς ἐν Χάνδρα οἰκίας τοῦ κ. Χρ. Φ. Λανίτη, ἐν τῷ παρὰ τῇ Πλατεῖᾳ τῶν Προξένων καφενείῳ τῆς Εὐρώπης καὶ ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους κατόπιν τῆς ἐξελέγξεως τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν τῆς ἐκκυβέσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τούτου ὁρισθείσης ἐπιτροπῆς, τῶν κκ. Β. Ι. Σιδιτανίδου, Δ. Μακρῆ, Κ. Συμεωνίδου, Σ. Σ. Ροδωνίδου καὶ Α. Μ. Δέσποτα καὶ ἐκέρδησεν ὁ ἀριθμὸς χίλια ὀκτακόσια τεσσαράκοντα εἰς 1841.

Ἐν τῇ κληρώσει τοῦ λαχείοφρου δαγείου τῆς Ἑθνικῆς Τροικῆς ἐκέρδησεν ὁ ἀριθμὸς 176, 812 τὸ ποσὸν δρ. 100,000 ὁ ἀριθμὸς 122,593 τὸ ποσὸν 10 χιλ. δραχμᾶς, οἱ ἀριθμοὶ 138, 581 καὶ 3,755 ἀνὰ δύο ὑμι-

τυ χιλ. δρ. καὶ οἱ ἀριθμοὶ 48, 759, 146, 456, 144, 390, 46, 136, καὶ 7,567 ἀνὰ χίλιας δραχμᾶς.

Φίλη «Σάλτις».

Πολλὰκις ἐγγράφῃ καὶ ἐλαλήθη ὅτι εἴνε ἀναγκαῖον νὰ ἐτοιμασθῶσιν οἱ νέοι μας διὰ νὰ δώσωσι μερικὰς παραστάσεις πρὸς ἠθικὸν ὄφελος καὶ ἡμῶν καὶ τῶν οἰκογενεῶν καὶ ὕλικόν ὄφελος τῶν τῶν σχολείων μας, ἀλλ' ἢ ἑλλείψεις θελήσεως ἀγνοῶν ἄλλο εἶναι τὸ σπουδαῖον κοινὸν. Διὰ σκηνάς, ἀρκεῖ μόνον νὰ θελήσωσι καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐφόρων εἶνε πρόθυμος νὰ κατασκευάσῃ αὐτὰς ἐκ τοῦ ἐμπορικῶς κατατήματός του. Διὰ κατάλληλον οἶκον πιστεῖται ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ καρενείου «Βικτωρία» πρόθυμος θὰ παραχωρήσῃ τοῦτο, ἐὰν δὲ μὴ, δύναται νομίζω νὰ εὐρεθῇ ἄλλη οἰκία. Ποῦν λοιπὸν εἶναι τὸ πραγματικὸν κώλυμα δὲν δύναται τις νὰ εἴρῃ.

Ἴσως τώρα ὅτε ἐκωλύθη ἡ τόμπος, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ διεσκέδαζον, ἀπορατισθῇ τι. Τινὲς εἶπον ὅτι κατὰ τὰς ἀπόκρεως θὰ ἐνεργηθῶσι τοιαῦται παραστάσεις, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ καταλληλότερος καιρὸς εἶνε τὸ ἀπὸ τοῦδε μέχρι τῶν ἀπόκρεων διάστημα. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν καὶ πάλιν τοὺς ἄξιους νέους μας νὰ δεῖξωσι τὴν καλὴν προθυμίαν των.

Λεμησοῦ.

Γ.

Ἐκ τινος κρασοχωρίου.— Ἐπειδὴ προτιμᾷ τις νὰ ἐμολογῇ ὁ ἴδιος τὰ ἐλαττώματά του παρά νὰ τοῦ τὰ λέγῃ ἄλλος, δι' αὐτὸ ἀπεφάσισα σήμερον νὰ σοι γράψω ὅτι πράγματι ἡμεῖς οἱ κρασοκατασκευασταὶ δὲν εἰμὲθα οὔτε ἄνθρωποι τοῦ συμφέροντος, οὔτε ἄνθρωποι τῆς προόδου. Φωτίζου καὶ μᾶς ἀποδεικνύουν τὰ κακὰ τοῦ γύφου καὶ τὰ βλέπομεν φανερά εἰς τὰς τιμὰς, ἀλλὰ δυσκόλως ἀποβάλλομεν τὸ κακὸν σύστημα. Τὰ πισσαρέδια κρασία μᾶς τὰ ἀρθρῶν εἴθη νότερα τῶν ἄλλων ἄλλὰ τὰ καταρμασμένα μουσούρια δὲν τὰ ἀφίνομεν. (Εἰς τοῦτο ὅμως πταῖομεν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι πολῖται. Εἰμαι βέβαιος ὅτι ἂν γέροντες τέτοιους μουσούριας ἢ καυστοὺς οἱ ὅποιοι νὰ δένονται ἀπαράλλακτα ὡς δένονται τώρα τὰ ὑσκία, ὅλοι θὰ ἀγοράσωσιν ἐξ αὐτῶν). Ἐκτὸς τούτων ὅλων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι γυτεύομεν καλὰ δύνουμεν, καλλιεργούμεν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Κάιν, καὶ δταν ἀκόμη τὰ κρασία μᾶς φυνικῶς γείνωσι καλὰ ὡς ἐφέτος, προσπαθοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἀξίαν των. Ἐκτὸς τούτων μεταχειρίζομεθα καὶ

τοιαῦτα φερόμενα ὥστε πολλοὺς τῶν ἐμπορῶν βλάπτουσιν. Ἄλλος ἐπὶ ἐργασίᾳ μου ἐδείκνυεν εἰς τὸν ἐμπορὸν ἄλλο δαίτημα καὶ ἔχουσιν εἰς τὰ κρασίᾳ τὸν ἄλλο πρᾶγμα καὶ, ἐννοεῖται τοῦ χαλᾶ καὶ τῶν ἄλλων καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἐπληρώθη.

Τοιαῦτα πράγματα πρᾶττονσι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, τὰ ὅποια ἀρχὴν γὰρ τὰ εἶπω ἐρῶ, ὅστις ἂν εἰσέλθῃ διὰ τὰ σωφρονισθῇ. Ἐν πλέον διότι θὰ καταστραφῇ.

—ο—

Φίλε Συντάκτη.

ἄρχη ἀπαραίτητος νὰ ἀληθεύῃ ὅπως ὁ κληρὸς ζῇ ὑποπρεπέστερον, χωρὶς γὰρ ἡμεῖς ἀγαπᾶμεν ὡς ἐκ τῆς ἀνεπάρκειας τοῦ γλωσσοκράτου μισοῦ τοῦ νὰ πρᾶττε ἐργασίαν μικροπρεπέστατα μικρὸν διαφέροντα κατείας χάριν ἀσημάντου ποσού. Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν μισθῶν τῶν ἐκείνων γίνεται ἀφορμὴ πολλῶν σκανδάλων, τῶν μετ' ἀναμνηστικῶν εἰς τελετὰς ἀνηκούσας ἄλλοις ἐρεθισμοῖς καὶ διεγερτικῶν σκανδάλων, τῶν δὲ κατεργασμένων εἰς μικροπρεπείας ἐρῶν χάριν ἀσημάντου ποσού, ἄλλων βιαζόντων ἄλλους εἰς τελετὰς καὶ ἄλλων ἀπαιτούντων προτίμησιν καὶ πλεονεκτήματα πᾶσιν ἄλλοις ἢ ἐρεθισμοῖς ἀμύδιαι. Ἀνάγκη μερίστη νὰ ἀληθεύῃ πρόνοια παρὰ τῆς κεντρικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρόνοια περὶ τοῦ μισθοῦ καὶ κανονισμοὺς περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἐκείνων, ὅδε γὰρ αὐτοὺς πῶς δεῖ φερόσθαι καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἰδοῖς καὶ ἐν οἰκοῖς.

Ταῦτα γράφω σοι σήμερον Λυβὼν ἀφορμὴν ἐκ τινοῦ χθεσινοῦ συμβάντος, καθ' ὃ ἐρεθίσαι τις ἀνεμύχθη εἰς τελετὴν ἄλλων ἄλλης ἐνορίας ἐκείνων καὶ παρ' ὁλίγον νὰ γείνη τοῦτο ἀφορμὴ μεγάλου σκανδάλου.

—ο—

Κατέστη Μαν ἀναγκαῖον νὰ δηλώσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ἐπιστολὰς ἀνυπογράφεας δὲν ἀμιθάνομεν ὑπ' ὄψιν, ἐπιστολὰς δὲ ἀπληρώτους δὲν ἀμιθάνομεν ἐκ τοῦ τυχυδρομίου, ἐκτός ἂν ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς γνωρίζωμεν ὅτι ὁ γράφων εἶνε φίλος.

—ο—

Ἀρκετὰ περίεργον πρᾶγμα εἶνε, ἡ φίλη «Ἀλήθεια» προσηγορευμένη ὅτι δὴθεν δὲν ἐνόησε τὰ γραφόμενά μας, νὰ γράφῃ ὅτι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ μᾶς ἀντικρούη κανεὶς.

—ο—

Ἐκ Βαρωνίων.—Οἱ κατὰ τὴν 1 τοῦ νέου ἔτους βραβευθέντες ἐπιμελύντατο μαθηταὶ κατὰ τὴν εὐγενῆ ἐπιθυμίαν τοῦ ἀξιοτ. προέδρου τοῦ δικαστηρίου μας ὡς προηγουμένως ἐγράψα ὑμῖν, εἰσὶν οἱ ἑξῆς: Ἐν τῇ πρώτῃ (ἀνωτάτῃ) τάξει τοῦ ἐλληνικοῦ τμήματος ὁ κ. Δοῖκος Ε. Δοῖκου (βραβεύον ὀκτασέλιον) καὶ ἐν τῇ δευ-

τέρῃ ὁ κ. Φίλιππος Ἀρσενίδου (τετρασέλιον) Ἐν δὲ τῇ ἑλληνιστικῇ δι. κ. κ. Χαράλαμπος Πηλασίδης, Γ. Σ. Ἐμμετίτης, Θεοφάνης Πακαρῶτος, καὶ Δημοσθένης Χαράλαμπος. Εὐχόμεθα αὐτοῖς μὲν τὴν αὐτὴν πᾶντοτε καὶ μεγαλειότητα ἐπιμελείαν τοῖς δὲ λοιποῖς μαθηταῖς τὴν εὐγενῆ ἐκείνην τὴν μαθησέως ἀμύδιαν.

Κατ' αὐτὸς δοθήσονται ἐν τῇ πόλει μας δύο χοροὶ. Ὁ μὲν εἰς ὑπὸ τῆς νεολαίας ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀξιοτ. κ. Φενεχ, ὁ δὲ ἕτερος κατόπιν, ἐν ἐργαστικῷ ὑπὲρ τοῦ Παρθενωγράφου.

—ο—

Ἐκ Καρπασίας.—Δὲν ἔλαβον νὰ ἔλθω εἰς θέσιν νὰ παραπονηθῶ κατὰ τῶν πολλῶν βροχῶν. Αὐταὶ ἐκώλυσαν ἤδη σπουδαίως τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, ἐάν δὲ ἐξακολουθήσωσι καὶ ἐντός τοῦ Ἰανουαρίου, πολλὰ χωράκια τῆς Καρπασίας καὶ ἰδίως τὰ καλλίτερα θὰ μείνωσιν ἀργὰ, κίνδυνος δὲ μάλιστα ὑπάρχει ὅτι καὶ πολλὰ τῶν σπαρέντων θὰ πνιγῶσι. Τοῦ παρελθόντος Σαββάτου αἱ βροχαὶ ἦσαν τόσαι, ὥστε τοὺς γεωργοὺς καὶ ποιμένους τοῦ χωρίου Κορόβιας ἐκώλυσαν οἱ ποταμοὶ καὶ χεῖμαρροι νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν των. Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμέρα καλοκαιρινὴ καὶ ὁ τόσον ἐπιθυμητὸς ἥλιος διεσκόρπισε παντοῦ τὰς ζωογόνους ἀκτῖνάς του, πλὴν βλέπω πάλιν παχέᾳ νέφει ἀναφανόμενα εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θὰ διώξωσι τὴν τόσον ἀναγκαίαν διὰ τοὺς γεωργοὺς καλοκαιρίαν. Εἴθε νὰ ψευθῶ.

Δεκ. 27 88.

*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ τροποποιήσεις τοῦ νέου συντάγματος τῆς Σερβίας, ὡς ἀπεδέξατο ὁ βασιλεὺς Μιλόνοβιτς ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: 1). Καταργεῖται ἡ θανατικὴ ποινὴ διὰ πάντα τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα ἐξαιρέσει ἀποπέρας κατ' ἀνωτάτων προσώπων. 2). Οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τῶν πολιτῶν ἀνευ δικασικοῦ ἐντάλματος οὐδὲ δύνανται οὗτοι νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἀσυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἀνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως. 3). Μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας οὐδαμῶς δύνανται νὰ συνάπτωσι γάμους ἀνευ τῆς ἐπι τούτῳ ἀδείας τοῦ σέμματος. 4). Ἐν πάσῃ ἐκλογικῇ περιφερείᾳ δύο τοῦλάχιστον τῶν βουλευτῶν ὀφείλουσι νὰ ἐκλέγωνται ἐξ ἀνδρῶν τυχόντων πανεπιστημιακῆς ἐκπαίδευσως. 5). Ὁ βασιλεὺς οὐδαμῶς δύναται νὰ υπογράψῃ ἐμπορικὰς συμβάσεις ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Σκουπτίνας. 6). Πάν-

τα τὰ οικονομικὰ ζητήματα τοῦ βασιλείου παραμένουσιν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν ἐξέλεξιν τῆς Σκουπτίνας. 7). Οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ συλλαμβάνωνται διὰ πράξεις ἀφορώσας εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῶν ἐντός τεσσάρων ἑτῶν ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. 8). Ἡ πρώτη Σκουπτίνα ἥτις ἐκλεγέσεται ὑπὸ τὸ νέον σύνταγμα συγκαληθήσεται τῇ 1 ὁκτωβρίου 1889 (ν. ἡμ.) ἀπὸ τῆς 1 μαΐου (π. ἡμ.) ὡς ἀρχήθην καθωρίσθη.

Σοφία, 18.—Αἱ ἐργασίαι τῆς Σοβράνιας ἔληξαν. Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐξεφώνησεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ λόγον, εὐχαριστῶν τοὺς βουλευταῖς διὰ τὰς ἐργασίας των. Ἡ Σοβράνια ἐνθουσιωδῶς ἐπευφήμησεν τὸν ἡγεμόνα.

Ἐδόθη χάρις εἰς τὸν ταγματάρχην Ποπῶφ. Παρεχωρήθη ἀμνηστία εἰς πάντας τοὺς πολιτικούς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ πρόσφυγας βουλγάρους, ἐξαιρέσει μόνων τῶν ἀρχηγῶν.

Βιέννη, 29.—Ὁ δούξ τῆς Κουβερλάνδης, γαμβρὸς τῆς Τσαρίνας, ἐν ἐπιστολῇ τοῦ πρὸς τὸν ἀρχιδούκα Κάρολον, βεβαίωσεν, ὅτι ἔλαβε πολὺ ἀνησυχητικὰς εἰδήσεις παρὰ τοῦ Τσάρου περὶ τῆς ὑγείας τῆς Τσαρίνας, ἥτις ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς καταστροφῆς τοῦ Βόρκη εἶνε εἰς ἄκρον τεταραγμένη, ἔχει διηνηκεῖς σπασμούς καὶ ἀπνίαν.

Πάντα τὰ πραϋντικὰ, διαταχθέντα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς Αὐλῆς Βότκη ἀπέβησαν μάταια. Ἐπίσης αἱ ἐγγύσεις τῆς μορφῆς καὶ ἄλλων ναρκωτικῶν. Ὁ Τσάρος φοβούμενος μὴ ἡ σύζυγος αὐτοῦ παραφρονήσῃ, ὡς ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ πριγκίπισσα Τύρα σύζυγος τοῦ δούκως τῆς Κουβερλάνδης, ἐκάλεσε σήμερον τηλεγραφικῶς ἐκ Βιέννης τὸν περίπυρον καθηγητὴν Λάυλιν Δόρφ, νὰ ἔλθῃ εἰς Πετρούπολιν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν πάσχουσαν.

Ἡ ἐφημερίς «Πατρίς» γράφει, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπληροφόρηθη περὶ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὸν Βουλανζὲ 500 χιλιάδων λιρῶν ἐξ Ἀγγλίας, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐν Παριταίς. (!)

Κατὰ τὸν «Ν. Ἐλ. Τύπον» ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν Βουλῶν πίσωσιν πρὸς ναυπήγησιν πολεμικοῦ στόλου ἐν τῷ Δουναβί. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη, διότι ὁ ναύαρχος τοῦ Αὐστριακοῦ στόλου κ. Στέρνεκ, ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἐκθεσιν, καθ' ἣν ἡ Ρωμανία ἀπέκτησεν ἤδη πολεμικὸν στόλον ἐν τῷ κάτω Δουναβί καὶ ὅτι, ἀφοῦ κανονισθῶσι τὰ τῶν σιδηρῶν πυλῶν, ἡ Ρωμανία θὰ δυνάται νὰ πέμψῃ εὐμεγέθη πολε-

μικὰ πλοῖα εἰς τὸν ἄνω Δουναβίον. ὅθεν ἡ Αὐστρία δέον ἐὰν ἀναμνησθῇ σὺν ἰσχυρὸν πρὸς ἀμυναν.

—Διαφεύεται ὁ θάνατος τοῦ Ἐξάρχου τῶν Βουλγάρων.

Βερολίνον, 5.—Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐγράψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ εὐχόμενος αὐτῷ εὐτυχίαν καὶ ἀγαθὴν ὑγείαν.

—Ὁ κ. Γκέρκεν ἀπελύθη, ἐγκατελείφθη δὲ ἡ κατ' αὐτοῦ διαμαρτύρησις.

Βελιγράδιον, 5.—Τὸ ὑπουργεῖον ἔδωκε τὴν παραίτησιν του.

—Διαδίδεται ὅτι ἡ βασίλισσα Ναθαλία θὰ ἀναβῇ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην τὴν ὑπόθεσιν τοῦ διαζυγίου, καὶ νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς υποθέσεως καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἂν σύμφωνα πρὸς τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς νόμους ἐπράξεν ὁ Μητροπολίτης Σερβίας ἐκδοὺς τὸ διαζύγιον. Ἀγνοοῦν ἂν δύναται τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου αὐτοκεφάλου οὐσῆς τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας.

Λονδίνον, 4.—Ὁ Σίρ Ρόμπερτ Μόριερ ὃν ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» κατηγόρησεν ὅτι ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν κρατάρχη Βαζαῖν τὰς κινήσεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους ἐν 1870 ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν κόμητα Ἐρβερτ Βίσμαρκ ἐπιστολῇ διαμαρτυρόμενος ἰσχυρῶς κατὰ τῆς κατηγορίας ταύτης. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπισυνάπτει ἐπιστολὴν τοῦ Βαζαῖν διαφεύδουσαν τοὺς ἀποδοθέντας αὐτῷ λόγους. Ζητεῖ λοιπὸν παρὰ τοῦ κ. Ἐρβερ Βίσμαρκ νὰ διαφύσῃ τὴν συκοφαντίαν διὰ τῆς «Βορειογερμανικῆς Ἐφημερίδος».

Ὁ κόμης Ἐρβερ Βίσμαρκ ἀπαντᾷ ὅτι οὔτε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σίρ Ρόμπερτ Μόριερ ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παράδοξόν του αἰτήσιν.

Ὁ «Ἡμερησίος Τηλέγραφος» δηλοῖ ὅτι ἡ Ἀγγλία πάσα ὑβρίσθη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σίρ Μόριερ.

Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῆς Γερμανίας ἐνθυμίζουσι τοὺς τοῦ Α' Ναπολεόντος.

Ὁ κ. Ζάππας ἐκ τῆς ἐν Βροσθενίῳ διαμονῆς του ἐγράψε φιλοφρονεστάτην ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Θεόδωρον Ρεττιαν, ἐν ἣ μετὰ συγκαίνησεως ἀναμνηστικῶν, τῆς θερμῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν, τὸ πρῶτον πατήσας εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ ἐπὶ τούτου εὐ-

χαριστίας και δηλαδ' ότι εταν κα-
τά τους γάμους του διαδόχου θα
επισκερθη εκ νέου την Ελλάδα.
θα λάβη υπ' όψει και τον Πειραι-
α. Η επιστολή αυτή ανεκρινώθη
και εις το δημοτικόν συμβούλιον
Πειραιώς.

—Οι εν Πύργω της ανατολ.
Ρωμυλίας συλληφθέντες Μαυροβού-
νιοι επρόκειτο να δικασθώσι. Τού
γάλλου προξένου αιτησάμενοι να
εφαρμοσθώσιν εν τῇ διαδικασίᾳ αἱ
διακελεύσεις τῶν προνομίων ἡτήθη
ἡ γνώμη τῆς ἐν Σοφίᾳ κυβερνήσε-
ως ἥτις ἀπέριψε τὴν ἐνστάσιν τοῦ
προξένου. Γράφουσι νῦν ἐκ Πύργου
ὅτι ἐκ τῶν συλληφθέντων Μαυρο-
βουνίων εἰς μὲν κατεδικάσθη εἰς
δεκαπενταετὴ δεσμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ
τένντρες εἰς πενταετὴ. Ὁ πρόξενος
τῆς Γαλλίας διεμαρτυρήθη κατὰ
τῆς ἀποφάσεως.

Ε. Μ. Ο. Ρ. Ο. — Τὴν 18ην
Λήξαντος Δεκεμβρίου ἐφθασεν
ἐνταῦθα ὁ κύριος Διοικητὴς Λευ-
κωσίας, ὃς ὡς προηγουμένως ἐ-
γραφε ὑμῖν, περιεμένετο, ἔλαβε
δὲ χώραν ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν
τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς
ἡμετέρας Κωμοπόλεως.
Σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς:
Συμεὼν Χριστοδ. διὰ ψήφων 75.
Χρ. Ι. Λιμπούνης » » 73.
Ἰωάνν. Κυριακίδ. » » 50.
Ἐκτωρ Γ. Λιμπούνης » » 25.
Ἀβραάμ Νικολαΐδης » » 43.
Χρυστόφ. Χριστοδουλίδ. » » 45.
Χ' Συμεὼν παπᾶ Νικολ. » » 11.
Χ' Βασίλης Χριστοφ. » » 14.

ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.
(συνέχεια.)

1574. Θάνατος Καρόλου τοῦ Θ' βασιλέως
τῆς Γαλλίας, ὃν διεδέξατο ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Ἑρρίκος ὁ Γ'. βασιλεὺς τῆς Πολωνίας.
— Ἀπέθανε ὁ Σουλτάνος Σελίμ ὁ Β' δια-
δεχθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μουράτ τοῦ γ'.
1575. Ἡμαξεν ὁ περίφημος Ἰταλὸς ποι-
ητὴς Τουρκοῦτος Τάσος.
1576. Ἐπανάστασις τῶν Βέλγων κατὰ τοῦ
βασιλέως τῆς Ἰσπανίας Φιλίππου τοῦ Β'.
οὐστάσις δημοκρατίας καὶ συμμαχία τῶν ἐ-
παρχιῶν Γελδρίας, Φρισιᾶς, Ὁλλανδίας,
Οὐβερκεκίης, Ὁβερσέλης, Γρονίγγας, καὶ
Ζαλανδίας, ὡν πρῶτος κυβερνήτης ἦν ὁ
πρόην Βιλέλμος Ἀραύσιος.
— Θάνατος Μαξιμιλιανοῦ τοῦ Β' βασιλέως
τῆς Γερμανίας, ὃν διεδέξατο ὁ υἱὸς αὐτοῦ
Ροδόλφος ὁ Β'.
1577. Οἱ Ρῶσοι ἤρξαντο νὰ κυριεύωσι τὴν
Σιβήριαν.
— Ὁ Ἀγγλος Δρόκος περιπλέει τὴν οἰκου-
μένην διὰ τοῦ πορθμοῦ Μαγγελάν.
1578. Οἱ Πέρσαι κινήσαντες πόλεμον κατὰ
τοῦ Σουλτάνου, ἐκυρίευσαν πολλὰς πόλεις
τῆς Τουρκίας.
— Μάχη τοῦ Σεβαστιανοῦ βασιλέως τῆς
Πορτογαλλίας, καὶ τοῦ Μουλλᾶ Μαλούχο

Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἔχον τὸ
πρόνυμ, ἔρχεται εἰς τὰς πόλεις
ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ δευτέρου ἄρ-
θρου τῆς περὶ δημοτικῶν Συμ-
βουλιῶν ἐπιταγῆς τοῦ 82 τοῦ
διατάγματος τῆς Δ. Ἐξουχότητος
ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Τὰ ὄρια
ἐντὸς τῶν ὁποίων τὸ Συμβούλιον
τοῦτο θὰ ἔχῃ τοιαύτας ἐξουσίας
δικαιώματα καὶ καθήκοντα θὰ
περιλαμβάνωσι τὴν πόλιν Μόρ-
φου, καὶ ἐτέρου λέγοντος, «οὐδεὶς
θὰ ἔχῃ τὰ προσόντα ὅπως ἐ-
κλεχθῇ Σύμβουλος τοῦ Δημοτι-
κοῦ Συμβουλίου τοῦ Δημαρχεί-
ου, τοῦ διὰ τοῦ παρόντος δι-
ατάγματος συγκροτουμένου κατὰ
τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῶν Συμ-
βουλιῶν ἐκτὸς ἐὰν δικαιούται νὰ
ἦ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐκλογι-
κῷ καταλόγῳ τοῦ εἰρημέκου Δη-
μαρχείου προσέτι δὲ τυγχάνῃ κα-
ταχωρημένος ὡς ἰδιοκτητὴς ἀκι-
νήτου περιουσίας κειμένης ἐν
τῷ τῶν ὁρίων τοῦ ρηθέντος Δη-
μαρχείου καὶ ἐχούσης ἀξίαν ἐ-
κατὼν λυτῶν καὶ ἐπέκεινα» δὲν
ἔχουσιν ὅλοι οἱ ἐκλεχθέντες τὰ
ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅθεν μι-
κροῦ δεῖν νὰ ὑποπέσωσιν εἰς ὑ-
πέρογκον πρόστιμον μὴ ὑπερ-
βαῖνον τὰς εἰκοσι λίρας Ἀγγλι-
ας δι' ἐκάστην συνεδρίασιν, ἐὰν ὁ
κ. Μ. Καραγεωργιάδης ὁ καὶ Κω-
μοδίκης τῆς Κωμοπόλεως μας αἰ-
ποτε φιλοκάλως φερόμενος καὶ
εἰς ὃν επομένως ὀφείλεται με-
ρίστη εὐγνωμοσύνη δὲν συνε-
βούλευεν αὐτοὺς περὶ τούτου εἰ-
κότως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δὲν
ἀπηλπίσθημεν εἰσεῖτι ἀλλ' ἀνα-
μένομεν νέας διαταγὰς, ὅπερ κα-
τὰ τὰ φαινόμενα εἶναι πολὺ πι-

βασιλέως τοῦ Φῆς καὶ τοῦ Μαρῶν ἐν τῇ
Ἀρρική καταστροφῇ, αἰχμαλωσίας καὶ θά-
νατος τοῦ Σεβαστιανοῦ.

1580. Ὁ ναύαρχος Δρόκος μετεκομίσατο
τὰ γαϊώμηλα (πατάτες) ἐξ Ἀμερικής εἰς
Ἀγγλίαν.

1581. Ἐπιδόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ
τοῦ Πάππα Γρηγορίου Γ'.

— Φίλιππος ὁ Β' βασιλεὺς κληρονομικῶς
ἐπὶ τῆς Γερμανίας, Οὐγγαρίας, Νεαπόλεως,
Σικελίας, Μεδιολάνων, Βελγίου, μέρους Γαλ-
λίας, Σαρδηνίας, Πορτογαλλίας, Ἰσπανίας,
Ἀμερικής καὶ Ἰνδιῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἄχρι
δυμῶν.

1586. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο γνωστὸς ὁ ταμ-
δάκος, ὅθεν καὶ ἐξηπλώθη ἀπανταχοῦ ἡ
χρῆσις αὐτοῦ.

— Ὁ Μαβενδύλος περιπλέει τὴν γῆν διὰ
τοῦ πορθμοῦ Μαγγελάν.

1587. Ἡ Μαρία Στρούαρτ, βασίλισσα τῆς
Ἀγγλίας κρατηθεῖσα ἐπὶ 19 μῆνας εἰς τὰ
δεσμὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καρανομεῖται ὑπὸ τῆς
βασιλίσσης Ἐλισάβετ.

1588. Ὁ ἐν 425 πλοίων στόλος Φιλίπ-
που τοῦ Β' βασιλέως τῆς Ἰσπανίας ἐξα-
ποσταλεὶς κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀπόλλυται
αὐτάνδρως εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ταμέσεως,
ὑπὸ τρικυμίας καὶ ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Δρά-
κου.

— Ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης
Ἱερεμίας, ψήφει τὸν Μητροπολίτην Μόσ-
χας Ἰωὴ πατριάρχην ἐξημερίσιν δὲ δώ-

θενόν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος
πλειότερα δ' ἐν καμῶ τῷ θέοντι.
II.

— Ο —
Ἐκ Λιμνῶν (Μεσσαρίας). —
Δώῃ σοι Κύριε κατὰ τὴν καρ-
δίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βου-
λήν σου πληρώσοι. Ἀπ' ἀρχῆς
οἱ γεωργοὶ μας ἐξέφρασαν ἐδ-
ροῦς περὶ τοῦ καιροῦ προγνώ-
σεις καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἐ-
φύσθησαν. Μετὰ τὰς εὐτυχο-
δόλους βροχὰς ὁλόκληρος μὴν
ἀφέθη τοῖς γεωργοῖς πρὸς συμ-
πλήρωσιν τῆς σπορᾶς, ὅτινες
τῇ παρακαλεύσει τοῦ χειμάρρου
Κοπρῆ, καταπλημμυρίσαντος πᾶ-
σαν γῶνιν δὲν ἀφῆκαν ἐφέτος
οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς καλλιεργη-
μένης ἢ χέρσον ἄσπορον. Ἀρέ-
μενον λοιπὸν βροχὰς κατὰ τὰ
Χριστούγεννα καὶ πραγματικῶς,
τῇ παραμονῇ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς
ἐορτῆς ἀρκετὰ βροχὰ κατέπεσαν,
ἀναγκαῖα διὰ τὰ λεπτόγεωμά-
ιστα χωράφια. Τὴν ἀνάπτυξιν
τῶν σπυριῶν βλέπει τις μετὰ
θαυμασμοῦ.

Τὸ χωρίον Στίλλους μόνον ἐ-
νοχλεῖ καθ' ἐκάστην ὁ Κοπρῆς,
εἰσερχόμενος εἰς τὰς οἰκίας πολ-
λῶν ὡς πρόχθεος εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ Ἡλίου χ' Ἀντωνίου ἧς ἐ-
ξήλθε τρυπήσας τὸν τοίχον. Ἐν-
τούτοις εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ πρα-
γματοποιήσῃ μέχρι τέλους τὰς
καλὰς τῶν γεωργῶν δοξασίας.

— Ο —
Κύριε συντάκτα τῆς «Σάλπιγ». —
Παραχωρήσατέ μοι, σὺς καθικετεῶ, στε-
νότατον χώρον ἐν μιᾷ τῶν στηλῶν τῆς ἐπιτί-
μου ἐφημερίδος σας, ἵνα δημοσίᾳ παγγῆς
καταστρέψω τὴν ἀλαζονείαν μαθητοῦ τινος

δεκα πατριάρχῃ μέχρι τοῦ 1703, ὅτε ὁ
τελευταῖος Ἀδριανὸς ἀπέβησε.

1589. Μοναχὸς τῆς Δομινικανῆς δολοφονεῖ
Ἑρρίκον τὸν Γ' βασιλέα τῆς Γαλλίας, κη-
ρυξάντα διάδοχον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ τὸν
ἐκ τοῦ Βουρβωνικοῦ οἴκου καὶ τῆς Γενεᾶς
τῶν Καπετιῶν βασιλέα τῆς Ναυάρρας Ἑρρί-
κον τὸν Δ'.

— Ἡμαξεν ὁ περίφημος Γαλιλαῖος ἐν Πί-
σης, ὅστις διὰ τὰς πολλὰς ἀστρονομικὰς ἀ-
νακαλύψεις, τὰς ἐφευρέσεις τῶν ἀστρονομικῶν
τηλεσκοπίων, μικροσκοπίων καὶ τῶν κανό-
νων τῆς ταχύτητος τῶν πιπτόντων σωμάτων,
ἐκλήθη πατὴρ τῆς νεωτέρας φυσικῆς.

1590. Ἐφεύρεσις τοῦ τηλεσκοπίου ἐν Γερ-
μανίᾳ ὑπὸ Ἰανσενίου τοῦ διοπτροποιῦ.

1594. Πόλεμος τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Αὐ-
στρίας.

1595. Θάνατος Μουράτ τοῦ Γ' ὃν διεδέ-
ξατο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μωάμεθ ὁ Γ'.

— Ἐκστρατεία τοῦ Σινᾶ Πασᾶ κατὰ τοῦ
Μιχαήλδοα τῆς Βλαχίας, καὶ ἀλωσις τοῦ
Βουκουρεστίου ὑπ' αὐτοῦ.

— Ὁ Μιχαήλδοας πολιορκήσας ἐκυρίευσεν
ἐξ ἐφθου τὸ Βουκουρεστίον καὶ κατέστρεψε
τὸν Σινᾶ Πασᾶ.

1598. Ἑρρίκος ὁ Δ' βασιλεὺς τῆς Γαλλί-
ας ἀπένευμεν ἴσα δίκαια τοῖς διαμαρτυρουμέ-
νοις καὶ Καθολικοῖς.

— Περὶπλους τῆς γῆς διὰ τοῦ πορθμοῦ Μα-
γγελάν ὑπὸ τοῦ Φάν Νάου.

1600. Οἱ Ρῶσοι κυριεύσαντες τὴν χώραν
τῶν Ταττάρων, ἐνίκησαν τὸν Χάνην Κουτσε-
σοῦμον.

ἀποστρέφοντας ἀπὸ τινος τῶν ἐν Κύπρῳ
Σχολαρχῶν.

Ὁ καταφύγιος σχολαστικὸν βίον σήμερον
διττῶν καὶ ἀντιφροσυτικῶς γινώσκας δημο-
σίᾳ ἐν τοῖς καφενείοις ανοήτως ἐκπορῶν χω-
ρικός τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ, ἀδράκεις δαπανᾷ
ἐπὶ μὴν ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ εἰς πόλιν, ἵνα
ἐκπαιδεύσῃς κατὰ τὴν ποτὲ ἀξίαν κρείττονος
τύχης. Ἡ εὐνομοσύνη ὅμως, ἥν' εἶδεν ὁ δι-
ττῶν εἰς τοιοῦτον πατέρα, τὴν παντὸς ἀγν-
ου ἐστερημένον χάρις εἰς τὰς ὑπὲρ αὐ-
τοῦ δαπάνας, μετεβλήθη εἰς ἀούργηστον ἀγ-
νοσύνην. Ὅσκις λ. γ. ὁ ἀλαζών, αὐτοῦ
ἐλεπε τὸν πατέρα τοῦ καταφύγιου ἐν
πόλει. ἵνα τῷ χορηγήσῃ τὰ πρὸς τὸ
ἐκπαιδεύσιν ἐπιτήδεια, περιεκλήθη
πρόσωπόν τοῦ ὑπὸ θηδίας καὶ ἀποτρο-
αυτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ περιπτώσει οὐδὲν ὅμως
ἐφάρξατο τῆς οἰκίας ἐκ φόβου, μὴ συναντῇ
ἐν τῇ ἀγορᾷ μετ' αὐτοῦ καὶ συνεπὶς ἀ-
γνωροῦ ὑπὸ τῶν συμμαθητῶν ἢ φίλων
ὁ χωρικός ὡς πατὴρ τοῦ. Συναντήσας δὲ
μετ' αὐτοῦ παρὰ τὴν θύλην τοῦ καὶ ἐ-
στῆς ὑπὸ τινος τῶν συμμαθητῶν τοῦ, τίς
ὁ πρὸς ὃν ὀφείλει χάριτας, ἠρώτησεν, ὅς
ὁ πατὴρ τοῦ ἀπεκρίνατο δὲ μάλιστα, ὅτι
δὲ σέθεν τινὰ συνεδέσθαι μετ' αὐτοῦ. Ὡς
τοῦ παραδοξοτάτου θαύματος!!! Ὡς τῆς ἀ-
περῆντος ἀλαζονείας τοῦ!!! Ὡς τῆς τρισε-
θνητοῦτος τοῦ!!! Τίς ἀρὰ τῶν θεῶν θὰ ἤνεί-
χετο ἀλαζονείαν τοιαύτης φύσεως, ἀναισθη-
μονοῦ καὶ τῆς τοῦ θούλου ἀγνωμοσύνης; Τίς
τῶν κοινῶν θὰ ἐστεργε; νὰ σπείρῃ αὐτὸν ἐπὶ
ταῖς διδασκαλίαις τοῦ, ἀντιθέτως ἐχρούσας
ἀρχὰς τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν; Διὰ τῶν νέων
ἐντολῶν τοῦ «μὴ τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται κ.τ.λ.» πῶς
δὲν θὰ καθίστα τούτῳ ἄλλως πάλιν ληστικός
καὶ κακούργος; Συνιστῶμεν ὅθεν τῷ ἀλαζ-
ονοῦ τούτῳ τὴν ἐπιστομὴν μελετῇ τῶν Συγ-
γραφέων, ὡς τὰ συγγράμματα διήλθεν, (ἂν
διήλθε καὶ ἐνόησεν) ἵνα ἐντεθῇ χρηστὸς
ρυσόμενος παραινέσεις, βελτιωθῇ κατὰ τὸν
λογὸν ἡ ἥστον ἠθικῶς, ἀντὶ τὸ ἀγαθὸν πνεῦμα
τοῦ ἐπιδεχθῆναι βελτίωσιν τινὰ, ἄλλως θὰ
κατενεχθῶμεν κατ' αὐτοῦ ἐαυτέρου, δημοσι-
εύοντες καὶ αὐτὸ τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τοῦ ἀμάρ-
τάνοντος κατὰ τι τοῦ λοιποῦ.

Ἐκ τινος Κωμοπόλεως
«ἡ Ἀζίνη».

1601. Δολοφονία τοῦ Μιχαήλδοα εἰσβολῇ
τῶν Τούρκων εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ λεηλασία
αὐτῆς.

1603. Αἰώνιος θάνατος τοῦ Σουλτάνου
Μωάμεθ Γ'. ὃν διεδέξατο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀχ-
μέτ Α'. Πρῶτος αὐτοῦ ἐφυλάσσοντο εἰς κερά-
σιον ὡς καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτὸν βασιλοπάι-
δες Τούρκοι.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ ἀ-
πέθανε, διωρίσασα διάδοχον αὐτῆς τὸν υἱὸν
τῆς Μαρίας καὶ βασιλέα τῆς Σκωτίας Ἰά-
κωβον, τὸν ἐνώσαντα τὰ τρία βασίλεια, Ἀγ-
γλίας Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας, καὶ ἐπωνο-
μασθέντα βασιλέα τῆς μεγάλης Βρετανίας.

1605. Εἰσὶν ἐν Τουρκίᾳ ἡ χρῆσις τοῦ
ταμδάκου.

1608. Συμμαχία τῶν ἐν Γερμανίᾳ διαμαρ-
τυρουμένων ἡγεμόνων κατὰ τοῦ αὐτοκρά-
τορος καὶ τῶν καθολικῶν ἡγεμόνων.

— Ἀγγλικοὶ ἀποικίαι ἐν τῇ πρὸ 13 ἐτῶν
ἀνακαλυφθεῖσα Βιργινία ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ
ἱππέως Βαλταρίου Ραλεγίου.

1609. Ναυμαχία καὶ νίκη τοῦ ναυάρχου
τῶν Βέλγων Τρόμπιου κατὰ τῶν Ἰσπανῶν
ἐν Γίδαρτάρῃ ἐξ ἧς ἡ Ἰσπανία ἠναγκά-
σθη νὰ ζητήσῃ ἀναχωρήν.

1610. Ἑρρίκος δ' ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλ-
λίας ἐδόλοφονήθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τινος
μοναχοῦ ὀνόματι Φραγκίσκου Ραβαλλάκου.

(ἑπεται συνέχεια)

Τόποις ΣΑΛΠΗΓΞ.